

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 november 2018 met nummer RvVb-A-1819-0290
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0750-A

Verzoekende partij	de heer Ronny HEIRBAUT vertegenwoordigd door advocaat Martine VERKEST met woonplaatskeuze op het kantoor te 9250 Waasmunster, Eikenlaan 21
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5
Tussenkommende partijen	1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KRUIBEKE vertegenwoordigd door advocaat Wim DE CUYPER met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57 2. de nv WATERWEGEN EN ZEEKANAAL <u>rechtsgeding hervat door</u> de nv van publiek recht DE VLAAMSE WATERWEG vertegenwoordigd door advocaat SVEN VERNAILLEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 juni 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 mei 2017.

De verwerende partij heeft aan de tweede tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de aanleg van een visvijver voor een private vissersclub en het lokaal verbreden van de ringgracht voor visserij met visverlof op de percelen gelegen te 9150 Kruibeke, Kleine Gaanweg zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 427, 428A, 429 en 430.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De nv van publiek recht DE VLAAMSE WATERWEG dient op 4 april 2018 een verzoekschrift in tot hervatting van het geding als rechtsopvolger van de nv WATERWEGEN en ZEEKANAAL.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 2 oktober 2018.

Advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Roy VANDER CRUYSEN *loco* advocaat Wim DE CUYPER voert het woord voor de eerste tussenkomende partij.

Advocaat Annelies GEERTS *loco* advocaat Sven VERNAILLEN voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

De verzoekende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partijen verzoeken beiden met een aangetekende brief van 4 september 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met beschikkingen van 27 maart 2018 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

De tweede tussenkomende partij dient op 22 november 2016 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de aanleg van een visvijver voor een private vissersclub en het lokaal verbreden van de ringgracht voor visserij met visverlof” op de percelen gelegen te 9150 Kruibeke, Kleine Gaanweg zn.

De aanvraag betreft de aanleg van een visvijver met een 40-tal visplaatsen en de verbreding van de bestaande ringdijkgracht.

De percelen liggen volgens de bestemming van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke, Bazel, Rupelmonde’, goedgekeurd op 16 januari 2004, in gebied voor waterbeheersing (artikel 2)

De percelen liggen in het vogelrichtlijngebied “Durme en middenloop van de Schelde” en in het habitatrichtlijngebied “Schelde en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Gent”.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van de Polder van Kruibeke.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 januari 2017 tot en met 9 februari 2017, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De verwerende partij beslist op 4 mei 2017 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – HET BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

Standpunt van de partijen

Het verzoekschrift tot vernietiging is beperkt tot een betoog van bezwaren tegen de bestreden beslissing. Het luidt als volgt:

“..."

1) Het is op geen enkele wijze juridisch te verantwoorden dat een publiekrechtelijke instantie zoals daar is de aanvrager: W&Z voor een private visclub een vergunning zou aanvragen. W&Z heeft in dezer geen rechtmatig belang.

Eenieder die een vordering wenst in te stellen, kan dit enkel wanneer hij een rechtmatig belang heeft, artikel 17 Ger. W. Dit belang ontbreekt in casu.

2) De geplande vijver zou worden aangelegd in een gebied voor waterbeheersing waar enkel laagdynamische dagrecreatie is toegelaten. De aanvraag betreft geen laagdynamische activiteit. Er wordt een ledenaantal van 40 vissers beoogd, wat indien het ledenaantal toeneemt?

Dit houdt een schending in van artikel 2 GRUP, B. VI R. 16/1/2004

Trouwens de aanvraag voor de aanleg van de visvijver werd initieel geweigerd om reden dat de rechthoekige vijver met plaats voor een 40tal sportvissers niet wordt beschouwd als laagdynamische recreatie en omdat de goede ruimtelijke ordening zou worden geschaad.

De vergunning die op heden verleend werd, betreft nog steeds een visvijver die voorzien is voor een 40tal vissers, zodat er nog steeds geen sprake kan zijn van een laagdynamische activiteit.

3) Er zou een overeenkomst worden opgesteld tussen W&Z en de visclub met strikte voorwaarden, een ontwerp overeenkomst ligt echter niet voor... enige controle m.b.t. de op te leggen voorwaarden is onmogelijk.

Opnieuw een schending van artikel 2 GRUP.

4) De visput zou worden aangelegd in een gebied voor waterbeheersing.

Er dreigt evenwel tevens gelet op de geplande opbouw van de visput met waterondoorlatende kleimat en de inplanting ervan op een hoger punt, een ernstige aantasting van de speciale beschermingszones en de waterhuishouding zal door het in stand houden van het waterpeil in de te vergunnen hoog gelegen visput danig worden ontregeld. Voorheen kreeg een soortgelijke aanvraag een gemotiveerd negatief advies van natuur en bos.

Dit is een schending van de bepalingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Door de polder van Kruibeke werd een ongunstig advies geformuleerd ter zake.

5) De aanvraag tot verbreden en verdiepen van de ringgracht louter in functie van de waterhandhaving van het waterpeil in de vijver gelegen in hoger gelegen gebied betekent een ernstig gevaar op overstroming van uit de Vliet voor gans de buurt en de omgeving. Hiermee gaat men regelrecht tegen de doelstelling voor de aanleg van de potpolder en het gebied voor waterbeheersing in. Men zal het waterpeil in de ringgracht immers moeten verhogen om de watervoorziening in de vijver te kunnen handhaven op een redelijk peil.

De gracht betreft in casu een zeer belangrijke gracht voor de bewoners van Rupelmonde, al het water moet via die gracht afgevoerd worden zodat bij het aanleggen van de visvijver, het overstromingsgevaar zeer groot wordt. Indien de gracht gevuld wordt met water uit de visput, krijgt deze put artificieel water opgepompt, water dat verdwijnt naar de gracht, waardoor de gracht laag zal komen te staan.

Een groot aantal aangelande woningen dreigen onder te komen tijdens piekmomenten, dit vermijden was juist de bedoeling van de gigantische werken van de aanleg van de potpolder en het waterbeheersingsgebied. Dit is een ernstig risico en is tegen het algemeen belang! En dit alles voor een privé- visclub met 40 leden?

6) De te vergunnen visvijver ligt in zeer belangrijk landbouwgebied. Het betreft een stil gebied en buffergebied. In dit waardevol gebied bestaat een bouwverbod. Nu wil men in dit gebied een visvijver met kantine en verhardingen aanleggen, waardoor de bomen die langs de gracht staan allen zullen verdwijnen.

De te bouwen kantine zal bovendien ervoor zorgen dat er een horeca aangelegenheid in overstromingsgebied ligt.

...

De eerste tussenkomende partij werpt op:

“ ...

Er dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat de verzoekende partij woonachtig is op meer dan 340 m van het dichtst bij zijnde punt van de bouwplaats.

Verzoekende partij maakt op geen enkel ogenblik in zijn verzoekschrift aannemelijk dat hij als omwonende of eigenaar van onroerende goederen in de ruime omgeving van de bouwplaats direct of indirect hinder of nadelen zou ondervinden van de vergunde werken.

Er wordt door de verzoekende partij enkel gesteld dat:

“De te bouwen kantine zal bovendien ervoor zorgen dat er een horeca gelegenheid in overstromingsgebied ligt.”

Uw Raad zal willen vaststellen dat onderhavige vergunningsaanvraag en het bestreden besluit geenszins een aanvraag resp. toelating vormen voor het plaatsen van een kantine bij de vergunde visvijver. Verzoekende partij vergist zich hier manifest door te verwijzen naar een eerder geweigerde vergunningsaanvraag (15/06/2015, kenmerk 8.00/46013/818.19).

Voorts dient te worden opgemerkt dat de woning van verzoekende partij meer dan 2 meter TAW hoger ligt dan de vergunde visvijver en bezwaarlijk kan worden aangenomen dat deze voor wateroverlast zou zorgen op het perceel van verzoekende partij.

De woning van verzoekende partij ligt namelijk op een hoogte van 4,3 m TAW, terwijl de visvijver (wateroppervlak) wordt aangelegd op een hoogte van 2 m TAW (...).

Bezwaarlijk kan door de aanleg van een visvijver en het lokaal verbreden van een ringgracht sprake zijn van enige wateroverlast op een perceel dat gelegen is op 340 meter van deze werken en meer dan 2m TAW hoger.

*Gelet op het voorgaande maakt verzoekende partij zijn belang niet afdoende aannemelijk.
...*

De tweede tussenkommende partij stelt het volgende:

“..."

Wat betreft het belang moet in hoofdorde worden opgemerkt dat de verzoekende partij geen wettelijke grondslag aanreikt, noch concreet zijn belang op een andere wijze tracht te staven. De verzoekende partij mist zodoende alle belang.

In de mate toch een belang zou kunnen worden weerhouden, lijkt het zo te zijn dat de verzoekende partij blijkbaar de intentie heeft gehad om zijn belang overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO te koppelen aan vermeende rechtstreekse of onrechtstreekse hinder. Ook dit overtuigt echter geenszins.

Er moet worden opgemerkt dat de woonplaats van de verzoekende partij op maar liefst ongeveer 350 meter van het vergunde project gelegen is. Dit volstaat hoegenaamd niet om het belang aan beweerde hinder als nabuur te kunnen koppelen.

...

Vooreerst is aldus het loutere nabuurschap duidelijk niet voldoende om een belang te weerhouden maar moet de verzoekende partij het mogelijk bestaan van de hinderaspecten en de nadelen voldoende waarschijnlijk maken, alsook de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijk aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die hij zal ondervinden. Dit doet de verzoekende partij hoegenaamd niet, zodat de vordering alleen al om deze reden moet afgewezen worden bij gebreke aan afdoende bewezen belang.

...

Enige hinderaspecten worden echter nergens concreet uiteen gezet, gestaafd of bewezen. Nochtans werd reeds duidelijk uit de rechtspraak van Uw Raad dat diegene die hinder of nadelen meen(t) te zullen ondervinden de aard en de omvang ervan voldoende concreet moet omschrijven in diens inleidend verzoekschrift en tegelijk dient aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die hij zal ondervinden.

Verzoekende partij verwijst in zijn verzoekschrift naar een vermeend overstromingsgevaar voor “een groot aantal aangelande woningen”. Sterker nog wordt door de verzoekende partij gesteld dat de vergunning een “ernstig risico is en tegen het algemeen belang”.

Vooreerst kan geen collectief belang van een groot aantal omwonende bij wijze van collectief belang worden ingeroepen door de verzoekende partij. Op geen enkele manier echter toont de verzoekende partij aan dat en hoe hij persoonlijk enige hinder of enig nadeel zal ondervinden van de aanleg van de visvijver en de verbreding van de ringgracht. De verzoekende partij lijkt zodoende een actio popularis in te stellen, hetgeen niet geoorloofd is, en hetgeen ook niet aantoont dat hij zelf over het vereiste belang bij de vordering tot nietigverklaring beschikt.

Daarnaast is het zo dat ondanks het gegeven dat de verzoekende partij een vermeend overstromingsgevaar van de aangelande percelen hekelt- en in de mate dat hij dit dan al op ontvankelijke wijze heeft willen toespitsen op diens eigen perceel, quod non- moet worden opgemerkt dat het perceel van de verzoekende partij beduidend hoger gelegen is, met name op 3,6 m daar waar de visvijver slechts op 2,3 m gelegen is. Gezien het perceel van de verzoekende partij dus hoger gelegen is dan het perceel waar de visvijver wordt gerealiseerd, is de kans op overstromingsgevaar ingevolgde de realisatie van de visvijver aldus onbestaande en is er van vermeende hinder aldus onmogelijk sprake.

De verzoekende partij toont dus op geen enkele wijze aan en maakt zelfs niet aannemelijk dat hij over het vereiste belang beschikt overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO om een verzoek tot vernietiging in te stellen bij Uw Raad tegen de bestreden vergunningsbeslissing.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat bij de Raad een beroep kan worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing.

Het volstaat dat een verzoeker aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing.

2.

Het komt aan een verzoekende partij toe aannemelijk te maken dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing.

Het betoog van de verzoekende partij bevat geen afzonderlijke titel waarin wordt aangegeven waarin de verzoekende partij haar belang ziet bij het bestrijden van de bestreden beslissing. Noch bevat het betoog enige passus waaruit kan afgeleid worden dat de verzoekende partij omwille van persoonlijke hinder en nadelen het beroep bij de Raad heeft ingesteld. De verzoekende partij laat zelfs na om haar eigendom of woning te situeren ten aanzien van de betrokken bouwplaats.

Zelfs na de excepties die worden aangevoerd door de tussenkomenende partijen met betrekking tot het belang kiest de verzoekende partij ervoor om geen wederantwoordnota in te dienen en derhalve ook niet in het minst te repliceren op de aangevoerde excepties. De verzoekende partij behoudt

het stilzwijgen en doet dus zelfs geen poging om de Raad te overtuigen dat het betoog in het verzoekschrift wél een uiteenzetting bevat van het belang van de verzoekende partij. Het staat de verzoekende partij ook vrij om te kiezen om niet aanwezig te zijn bij het behandelen van de zaak op de openbare zitting, doch de verzoekende partij laat daardoor ook daar de kans voorbijgaan om, ondanks haar eerder stilzwijgen, te getuigen van een verdere belangstelling voor de zaak.

3.

Het gevolg van het bovenstaande is dat de verzoekende partij niet doet blijken van een persoonlijk en/of actueel belang bij het instellen van het beroep bij de Raad. De vordering van de verzoekende partij is niet ontvankelijk.

De exceptie is gegrond.

VI. RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

In toepassing van artikel 21, §7 DBRC-decreet kan de Raad op verzoek van een partij een rechtsplegingsvergoeding toekennen die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

De verwerende partij verzoekt een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen van 700 euro. De verzoekende partij heeft hieromtrent geen verweer gevoerd.

Gelet op de onder titel V gedane vaststellingen, is er grond om een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen aan de verwerende partij. Er zijn geen redenen om af te wijken van het basisbedrag van 700 euro.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De verzoeken tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KRUIBEKE en van nv DE VLAAMSE WATERWEG zijn ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro per tussenkomende partij, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 november 2018 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ